

Sygn. akt II Ka 330/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mirosław Onisko
Protokolant:	st.sekr.sądowy Agata Polkowska

przy udziale Prokuratora Magdaleny Wieczorek

po rozpoznaniu w dniu 10 sierpnia 2017 r.

sprawy **P. K. i D. S.**

oskarżonych z art. 158 § 1 kk

na skutek apelacji, wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonego D. S.

od wyroku Sądu Rejonowego w Mińsku Mazowieckim

z dnia 17 stycznia 2017 r. sygn. akt II K 172/16

uchyla wyrok na podstawie art. 439 § 1 pkt 7 kpk i sprawę oskarżonych P. K. i D. S. przekazuje Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt II Ka 330/17

UZASADNIENIE

P. K. i D. S. zostali oskarżeni o to, że w dniu 1 stycznia 2015 roku w miejscowości M., pow. (...), woj. (...), działając wspólnie i w porozumieniu dokonali pobicia osoby B. C. w ten sposób, że kopali pokrzywdzonego po głowie i całym ciele powodując tym obrażenia ciała w postaci: stłuczenia głowy z wylewami krwawymi i otarciami naskórka okolicy czoła i oczodołów oraz ranę śluzówki jamy ustnej w okolicy wargi górnej, stłuczenia klatki piersiowej z uszkodzeniem naskórka w okolicy kąta łopatki lewej, stłuczenia ramienia lewego z otarciem naskórka czym narazili go na bezpośrednie niebezpieczeństwo wystąpienia skutków określonych przepisem w art. 157§1 kk lub art. 156§1 kk, tj. o czyn z art. 158§1 kk.

Wyrokiem z dnia 17 stycznia 2017 roku Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim:

I. oskarżonego P. K. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 158§1 kk i za czyn ten na podstawie tego przepisu skazał go, zaś na podstawie art. 158§1 kk w zw. z art. 58§3 kk w zw. z art. 34§1 i §2 pkt 2 kk w zw. z art. 35§1 kk w brzmieniu tych przepisów obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku oraz w zw. z art. 4§1 kk wymierzył karę 4 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. oskarżonego D. S. uznał za winnego dokonania zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 158§1 kk i za czyn ten na podstawie tego przepisu skazał go, zaś na podstawie art. 158§1 kk w zw. z art. 58§3 kk w zw. z art. 34§1 i §2 pkt 2 kk w zw. z art. 35§1 kk w brzmieniu tych przepisów obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 roku oraz w zw. z art. 4§1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy ograniczenia wolności, polegającej na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym;

III. zasądził od oskarżonych P. K. i D. S. na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty kwoty po 120 złotych oraz zwolnił oskarżonych od wydatków postępowania, które przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od tego wyroku wnieśli prokurator i obrońca oskarżonego D. S..

Prokurator na podstawie art. 427§1 i 2 kpk oraz art. 438 pkt 4 kpk i art. 439§1 pkt 7 kpk wyrokowi zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 413§2 pkt 2 kpk, polegającą na orzeczeniu o karze ograniczenia wolności w sposób uniemożliwiający wykonanie wyroku poprzez wskazanie w punktach I i II wyroku dwóch odmiennych ilości godzin pracy w stosunku miesięcznym – liczbowo 24, a w nawiasie słownie dwudziestu, co stanowi bezwzględną przyczynę uchylecia orzeczenia wskazaną w art. 439§1 pkt 7 kpk;

II. rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego D. S. kary 6 miesięcy ograniczenia wolności polegającej na obowiązku wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 24 godzin w stosunku miesięcznym przy niedostatecznym uwzględnieniu przez Sąd okoliczności obciążających, tj. właściwości i warunków osobistych oskarżonego, jak również faktu uprzedniej karalności, przez co kara wymierzona oskarżonemu jest rażąco łagodna i nie spełnia celów zapobiegawczych oraz w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Na podstawie art. 427§1 kpk i art. 437§1 i 2 kpk wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Obrońca oskarżonego D. S. zaskarżył powyższy wyrok w całości na korzyść oskarżonego i na podstawie przepisów art. 427§2 kpk i art. 438 pkt 2 i 4 kpk wyrokowi temu zarzucił:

I. obrazę przepisów prawa procesowego mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4 kpk, art. 5 kpk, art. 7 kpk, art. 410 kpk i art. 424§1 pkt 1 kpk polegającą na nie wzięciu pod uwagę przy ferowaniu wyroku wszystkich ujawnionych w toku przewodu sądowego i mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie okoliczności, oparciu poczynionych ustaleń faktycznych na dowolnie przeprowadzonej ocenie dowodów oraz wbrew zasadom prawidłowego rozumowania, wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego, niedostatecznym uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy w tym okoliczności dla oskarżonego ewidentnie korzystnych, rozstrzygnięciu niedających się usunąć wątpliwości na niekorzyść D. S., nienależytej analizie i ocenie poszczególnych dowodów, uznaniu za udowodnione faktów nie mających wystarczającego oparcia w dowodach i nie wskazaniu w sposób należyty dlaczego Sąd nie uznał dowodów przemawiających przeciwko sprawstwu i winie oskarżonego, co doprowadziło do jego niesłusznego skazania za czyn z art. 158§1 kk w odmianie pobicia,

II. rażąco surowość, a tym samym niewspółmierność orzeczonej kary 6 miesięcy ograniczenia wolności połączonej z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, w sytuacji, gdy prawidłowa ocena stopnia społecznej szkodliwości czynu i stopnia winy, a w szczególności sposób zachowania się oskarżonego, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, sposób zachowania się pokrzywdzonego, uzasadniały wymierzenie mu kary grzywny.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od dokonania zarzucanego mu czynu, ewentualnie uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja prokuratora o ile wnosi o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Mińsku Mazowieckim do ponownego rozpoznania z powodu zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej określonej w art. 439§1 pkt 7 kpk jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Mińsku Mazowieckim orzekł w stosunku do obu oskarżonych kary ograniczenia wolności (odpowiednio 4 miesiące i 6 miesięcy). Ograniczenie wolności w przypadku obu oskarżonych miało polegać na wykonywaniu przez nich nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne. Jednakże wymiar tej pracy w stosunku godzinowym został przez Sąd meriti określony w sposób uniemożliwiający wykonanie orzeczonych kar ograniczenia wolności w przypadku obu oskarżonych. Z treści wyroku bezspornie wynika, że wymiar godzinowy tej pracy określono odmiennie posługując się zapisem cyfrowym i słownym. Jest to więc sprzeczność w wyroku, która uniemożliwia jego wykonanie. Sprzeczność ta nie została przez Sąd orzekający zauważona o czym świadczy treść uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Na k. 342v znajduje się zapis taki jak w wyroku. Konsekwencją takiego błędu jego konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku z powodu zaistnienia bezwzględnej przesłanki odwoławczej określonej w art. 439§1 pkt 7 kpk i przekazanie sprawy Sądowi meriti do ponownego rozpoznania. Jak bowiem stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 maja 2017 roku: „Jeżeli Sąd orzekając wobec skazanego karę ograniczenia wolności, posługując się zapisem cyfrowym i słownym, odmiennie w każdym z nich określił godzinowy wymiar nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne, to tego rodzaju sytuacja wprost wskazuje na naruszenie art. 413§2 pkt 2 kpk w stopniu przesądzającym o wystąpieniu bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439§1 pkt 7 kpk”. – sygn. III KK 186/17, Lex nr 2298279.

Z uwagi na zaistnienie w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej określonej w art. 439§1 pkt 7 kpk, nie zachodzi konieczność odnoszenia się przez Sąd Okręgowy do pozostałych zarzutów zawartych w apelacji prokuratora jak i apelacji obrońcy.

W toku ponownego rozpoznania sprawy Sąd meriti jeszcze raz w całości przeprowadzi przewód sądowy. W przypadku gdyby ponownie uznał winę obu oskarżonych za udowodnioną to ewentualne kary orzeknie w taki sposób, aby mogły być wykonane. Nadto ewentualne pisemne motywy wyroku Sąd meriti sporządzi w sposób zgodny z treścią art. 424 kpk zwracając uwagę na to, aby nie zawierało takich uchybień jak obecne.

Z powyższych więc względów oraz na podstawie art. 437§1 kpk, art. 439§1 pkt 7 kpk i art. 456 kpk, Sąd Okręgowy orzekł jak w wyroku.